

gives Lodsferne; men der er undtaget derfra blandt Andet de Lodsfer, hvis Indtægter af Lodsning ere saa ubetydelige, at de „væsentlig maa ernære sig ved andet Erhverv“. Jeg troer, at der er noget Ubilligt i at undtage saadanne Lodsfer paa dette Tillæg. Naar man ser hen til § 19, vil man se, at der er paalagt disse Lodsfer det Samme som Andre. De skulle „oppassé de Søfarende“, saalænge Søen er aaben, og derfor holde „Udfig paa passende Steder efter ankommende Skibe“, og hvad enten Lodsfer har en stor eller lille Fortjeneste, har han for saa vidt det samme Arbejde: han maa uafsladelig passé paa, og forlader han sin Post, maa han sætte en Anden i sit Sted til at passé paa. Han kan ikke engang gaa i Kirke uden at han sørger for, at en Anden passer hans Udfig, og han maa bestandig sørge for at holde sit Fartøj i Orden, saa man ser, at han har Meget at bestille, hvad enten han fortjener Noget eller ei ved Lodsferiet, hvorfor altsaa de Indtægter, han kan skaffe sig paa anden Maade, ikke kunne blive store, og jeg synes derfor, at saadanne Lodsfer netop skulde komme særlig i Betragtning, saa at man kunde lade de Drd i sidste Stykke af § 45 udgaa, hvor der staar: „eller hvor Indtægten af Lodsning er saa ubetydelig, at Lodsfer væsentligst maa ernære sig ved andet Erhverv“. Saa fremt denne Hensigt skulde tages til Følge, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Ændring maatte medføre Ændringer i §§ 44, 53 og 54, hvor der henvises til denne Bestemmelse. — Endelig har jeg kun at sige, at jeg troer, at der er Mange, især blandt Lodsferne, som vilde sætte overmaade megen Pris paa, at dette Lovforslag snarest mulig kom ud, dog naturligvis noget ændret, og da jeg godt kan indse, at Thinget ikke vil lade en saa vigtig Sag gaa videre uden at lade den prøves i et Udvalg, saa skal jeg henstille til det Udvalg, som sandsynligvis vil faae denne Sag at behandle, om det ikke vilde gjøre sig Umage for at fremme dette Lovforslag fremfor andre, som det muligvis maatte have i Forveien.

Tuzen: Da jeg som Medlem af den Kommission, der i sin Tid blev nedsat for at tage Lodsøvesenet under Overveielse, har havt Del i Udarbejdelsen af dette Lovforslag, og da denne Kommissions Betænkning ubdragsvis findes optaget i Bemærkningerne til Lovforslaget, vil jeg idet Hele kunne henholde mig dertil med Hensyn til min Stilling overfor Lovforslaget. Jeg skal imidlertid udtale, at det ikke har kunnet Andet end glæde mig at høre de Bemærkninger, der ere faldne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg). Flere af de Bemærkninger, han har gjort imod Lovforslaget, saaledes som det foreligger, gaa nemlig netop i den Retning, hvori jeg personlig er gaaet under Kommissionens Forhandlinger, og dette giver jo Udbyg til, at Lovforslaget, hvis Forhandlingerne i det Hele kunne føres til Ende i denne Sæssion,

vil kunne blive til Lov, men selv om det ikke skulde lykkes at faae Loven ud i denne Samling, synes der dog at være gode Auspicier for, at Lovforslaget meget snart vil kunne blive til Lov. Noget, hvortil man fra Lodsfernes Side stærkt trænger. Det væsentligste Hensyn, som det navnlig har været mig magtpaaliggende at tage under Forhandlingerne i Kommissionen, har været det, at søge at bortrydde nogle af de Byrder, som nu gennem Lodsøvesenet hvile paa Skibsfarten. I de Hovedprinciper, hvorefter Lodsøvesenet her i Landet er ordnet, har Kommissionen ikke foretaget nogen Forandring, og Lodsferne skulle efter Lovforslaget betales og underholdes direkte ved Indtægter fra Skibsfarten. Derimod er der visse Afgifter, som af Hensyn til Lodsøvesenet hvile paa Skibsfarten, hvilke man har søgt at rydde af Veien, men selvfølgelig har man ikke kunnet gjøre dette, uden at det mere eller mindre er gaaet ud over Lodsferne, og af Frygt for at disse skulde lide Afbræk i de meget trange Indtægter, de erhverve under et strengt Liv, har man været varsom med at borttage disse Byrder. Naar der imidlertid fra Lovgivningsmagtens Side yttres sig Beredvillighed til at komme navnlig de fattige Lodsfer med smaa Indtægter og strengt Arbejde i Møde, vil der kunne være saa meget større Anledning til at hjælpe paa Skibsfarten i den Henseende. Naar Kommissionen har foreslaaet, at al Lodsstvang ophæves, er Ministeriet gaaet ind derpaa, og det findes ogsaa i det foreliggende Lovforslag. Det er egentlig et urigtigt Udtryk at kalde det „Lodsstvang“; thi kun i en Henseende kan det fortjenes at kaldes Lodsstvang. Naar man taler om Lodsstvang, skulde man tro, at det var en Lodsstvang til at tage Lods ombord, naar man seiler i Lodsfarvandene, men det er det ikke. Der er noget som hedder Lodsstvang, men som egentlig burde hedde Lodsafgift; det er en Afgift, der hviler paa Seiladsen i Lodsfarvande for at underholde Lodsferne og for at gjøre det muligt for dem at leve, naar der kun er ringe Anvendelse for dem og kun faa Penge at fortjene. Hvor Farvandet er af den Bestaafsenhed, at det for Seiladsens egen Skyld er af Vigtighed at have Lods ombord paa Skibet, kan det være berettiget at paabyde Lodsstvang, saaledes at man er forpligtet til at tage Lods, men hvor det ikke er Tilfældet, f. Ex. ved Indsejlingen til Issefjord og andre Steder, hvor der finder en saadan Lodsstvang Sted, er det kun en Afgift, der betales af Skibene til dermed at underholde Lodsferne, hvor Staten ikke vil komme dem til Hjælp. Vil Staten imidlertid betale det Underhold, som er fornødent for at holde Lodsferne tilstede, vil denne Afgift paa Skibsfarten ikke være nødvendig. Paa den Maade falder den saakaldte Lodsafgift sammen med den saakaldte Priffkafgift, og det glædede mig at høre, at navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) vilde, naar det kunde gjøres paa en hensigtsmæs-